

[Aksel Larsen.]

herhjemme, og regeringen og, såvidt jeg forstår, desværre også rigsdagsflertallet planlægger nye indirekte skatter til et beløb af 300—400 mill. kr. om året, hvorhos kreditstramningen og rentestigningen yderligere vil bevirke prisstigninger. Da der indenfor en overskuelig fremtid absolut kun kan være udsigt til prisstigningstendenser, er det ganske urimeligt at have dette stående i prisloven, og derfor foreslår vi, at disse to ord „eller genindkøb“ udgår af prisloven.

I prislovens § 11 står der, at prisaftaler, vedtagelser eller bestemmelser fra enkeltvirksomheder eller sammenslutninger, som udøver eller vil kunne udøve en væsentlig indflydelse på pris-, produktions-, omsætnings-, eller transportforhold, skal anmeldes til priskontrolrådet. Det er naturligvis en ganske rigtig bestemmelse; det bør ske. Men så står der i stk. 2 i § 11, at priskontrolrådet registrerer de indgivne anmeldelser. Det synes jeg ikke er tilstrækkeligt. Der er ikke sket noget, fordi man registrerer disse anmeldelser. Uanset at man vil hævde, at priskontrolrådet i henhold til § 8, stk. 1, om, at urimelige priser, avancer og forretningsbetingelser er forbudt, har en almindelig beføjelse til at skride ind, forekommer det mig, at der bør pålægges priskontrolrådet ikke alene pligt til at registrere de indgivne anmeldelser, men også pligt til at undersøge, om de priser, der fastsættes, er rimelige, og, hvis det skønnes, at de ikke er rimelige, pligt til at forbyde aftalerne og sørge for, at priserne bliver nedsat. Derfor foreslår vi, at § 11, stk. 2, affattes således:

„Priskontrolrådet registrerer de indgivne anmeldelser. De i stk. 1 nævnte aftaler, vedtagelser eller bestemmelser har først gyldighed, når de er prøvet og godkendt af priskontrolrådet.“

Nu er det sådan, at de enkelte virksomheder eller sammenslutninger, der har indgået eller indgår sådanne aftaler, skal anmelde deres eventuelle prisforhøjelser til priskontrolrådet. I § 17 står der, at disse aftaler, vedtagelser eller bestemmelser ikke har nogen gyldighed og ikke kan gøre krav på beskyttelse hos domstolene, medmindre de er anmeldt til priskontrolrådet indenfor den foreskrevne frist. Det er selvfølgelig allerede noget. Men jeg synes ikke, det er nok, at der står, at de ikke har krav på beskyttelse overfor domstolene. Jeg synes, det må være sådan, at de pågældende enkeltvirksomheder eller sammenslutninger bliver straffet, hvis de ikke rettidigt anmelder deres prisaftaler, eller hvad det måtte være. Der står ganske vist i § 18, at hvis en

enkeltvirksomhed eller sammenslutning undlader rettidigt at indgive sådan anmeldelse eller undlader at give rådet en i henhold til § 12 begæret skriftlig eller mundtlig oplysning, kan ministeren for handel, industri og søfart efter rådets indstilling pålægge den pågældende enkeltvirksomhed, sammenslutning eller person under en daglig eller ugentlig bøde, der kan inddrives ved udpantning, at opfylde sin pligt i så henseende. Mig forekommer det imidlertid ikke at være tilstrækkeligt. Det involverer for det første, at priskontrolrådet kommer med en indstilling, og der er ingen pligt for priskontrolrådet til at indstille til ministeren, at der skal pålægges de pågældende en bøde, og dernæst afhænger det af ministeren, om han vil gøre det. Nu tvivler jeg ikke om, at et af de ærede medlemmer, der bestiger talerstolen efter mig, meget sagkyndigt vil fortælle mig, at når der står „kan“, betyder det, at ministeren er forpligtet til at gøre det, men jeg kan nu altid godt lide, at ordenes mening er udtrykt i ordene selv. For mig er det sådan, at ordet „kan“ involverer, at ministeren har en fri fortolkningsret, at han kan udøve et skøn. Vi synes ikke, at dette bør være tilfældet, og vi tillader os derfor at foreslå en ændret affattelse af § 18, således at der kommer til at stå, at hvis nogen enkeltvirksomhed eller sammenslutning undlader dette,

„pålægges ministeren for handel, industri og søfart efter forhandling med rådet den pågældende enkeltvirksomhed, sammenslutning eller person under en daglig eller ugentlig bøde, der kan inddrives ved udpantning, at opfylde sin pligt i så henseende“.

Jeg er dermed kommet til afslutningen af fremstillingen af vore ændringsforslag. Ganske vist er der et ændringsforslag foruden det, jeg nu har redegjort for, og som står i § 3, men det siger bare det rent selvfølgelig, at ændres prisloven, bør den ændrede lov genoptrykkes i lovtidende. Der findes desuden, fordi det er nødvendigt, i § 4 en bestemmelse, som siger, at denne lov træder i kraft straks. Men det er jo rent tekniske ændringsforslag, som formentlig vil kunne vedtages uden afstemning, og som jeg ikke behøver at udbrede mig yderligere over.

Jeg vil ikke påstå, at selvom vore ændringsforslag vedtages, har vi en ideel prislov, men jeg vil påstå, at hvis disse ændringsforslag vedtages, har vi en prislov, som er adskillig bedre end den nugældende, som vil være et langt bedre våben i myndighedernes hånd, og som dog vil kunne give forbrugerne nogen beskyttelse. Selvom rege-